

αὐτὸν ἐν μικρὸν ἀντίτυπον τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ὁμολογῆσας εὐχρινῶς εἰς τινα ἐκ τῶν φίλων του ὅτι οὐδὲν ἄλλο πρᾶγμα ἀπὸ τὴν Γραφὴν ἐγίνωσκε, δυνάμενον νὰ προφυλάξῃ τὸν υἱὸν του ἀπὸ τὴν καταστρεπτικὴν ἐπιρροὴν διεφθαρμένων συντρόφων!

Τί κάμνουσιν οἱ χριστιανοὶ γονεῖς ὅταν οἱ υἱοὶ καὶ θυγατέρες των πηγαίνουν εἰς ἄλλας πόλεις πρὸς σπουδὴν; Μιμῶνται ἄρᾳ γε τὸν ἄπιστον ἱατρὸν, ἢ φέρονται χειρότερα καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀπίστου;

ΕΣΟ ΕΥΓΝΩΜΩΝ.

Δὲν θέλω νὰ δειπνήσω, — εἶπεν ἡ Αἰκατερίνη εἰς τὴν μητέρα της, — Καθ' ἡμέραν ψωμί καὶ γάλα, γλυκὸ καὶ πῆταν—καθε βράδυ τὰ αὐτὰ, τὰ αὐτὰ, ἐκουράσθην — τὰ ἀγδίασα!

— Δὲν θέλεις νὰ κάμωμεν ἕνα μικρὸν περίπατον; τὴν ἠρώτησεν ἡ μήτηρ της, — χωρὶς νὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους της.

— Μάλιστα, μήτηρ.

Ἡ Αἰκατερίνη ἐφαίνετο εὐχαριστημένη ἐν ὅσῳ διήρχοντο διὰ τῶν μεγάλων ὁδῶν τῆς πόλεως—ἀλλ' ὅταν ἔφθασαν εἰς τὰς στενὰς καὶ ἀκαθάρτους, ὅπου αἱ οἰκίαι ἦσαν παλαιαὶ καὶ ἄθλια, ἤρχισε νὰ δυσανεστῇται καὶ νὰ παρακαλῇ τὴν μητέρα της νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν.

«Θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, ἥτις εἶναι εἰς τὴν γωνίαν, — εἶπεν ἡ μήτηρ της— ὅταν δὲ ἔφθασαν ἐκεῖ εὗρον ἀγριωποὺς τινὰς ἀνθρώπους καθημένους ἐξώθεν τῆς θύρας, ἡ ὅψις τῶν ὁποίων ἐτρόμαξε τὴν Αἰκατερίνην καὶ τὴν ἔκαμε νὰ κρατῇ τὴν χεῖρα τῆς μητρός της σφιγκτά· ἀλλ' ἡ μήτηρ της χωρὶς νὰ τοὺς κυτάξῃ, ἀνέβη τὴν σσαθρωμένην κλίμακα μέχρι τοῦ ἀνωγείου, καὶ εἰσῆλθε μετὰ τῆς Αἰκατερίνης εἰς πεπαλαιωμένον τι δωμάτιον, ὅπου ὁ ἀλλή ἦτο θερμὸς καὶ ἡ ἀποφορὰ τόσον πολλή, ὥστε μετὰ δυσκολίας ἠδύνατό τις νὰ ἀναπνέῃ.

Εἰς τὸ δωμάτιον τοῦτο ἐκοιμᾶτο πλησίον τοῦ ἐνὸς καὶ μόνου παραθύρου ἐπὶ ἀχυρῖνου στρώματος κοράσιον τόσον πελιδνὸν καὶ ἰσχνόν, ὥστε ἐφαίνετο ὡς νεκρόν.

Ὁ κρότος τῶν βημάτων τῶν δύο ξένων τὸ ἐξύπνησεν· ἡ δὲ μήτηρ τῆς Αἰκατερίνης, ἀνοίξασα τὸ ὁπίσθιον ἔφερε καλῆθιον, ἐξέβαλε ψωμί, πῆταν καὶ σταφύλια καὶ τὰ ἔθεσε πλησίον του.

Τῆς Αἰκατερίνης οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπληρώθησαν δακρύων ὅταν εἶδε τὴν πτωχὴν ἐκείνην κόρην νὰ τρώγῃ τὰ ὑπὸ τῆς μητρός της παρατεθέντα μὲ μεγάλην ὀρεξιν. Ἡ μήτηρ της εἶχεν ὑπάγει ἔξω νὰ ἐργασθῇ

καὶ ἀκόμη δὲν εἶχεν ἐπιστρέψῃ, ὥστε ἡ ἀσθενὴς δὲν εἶχε βάλῃ τίποτε εἰς τὸ στόμα της καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν· δὲν εὗρισκε δὲ λέξεις νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν μητέρα τῆς Αἰκατερίνης διὰ τὴν καλωσύνην της.

— Ἀκόμη καὶ διὰ τὰ ψυχία τῆς τραπέζης σας δὲ ἤμεθα πολὺ εὐγνώμονες, — εἶπεν ἡ πτωχὴ κόρη φιλήσασα τὴν χεῖρα τῆς εὐεργετιδὸς τῆς, ἥτις ἤτοιμάζετο ν' ἀναχωρήσῃ.

Τοὺς λόγους τούτους ἡ Αἰκατερίνη οὐδέποτε ἐλησμήνησεν, ἐπέστρεψε δὲ μετὰ τῆς μητρός της οἰκάδε καὶ οὐδέποτε πλέον παρεπονέθη, ὅτι εἶχεν ἀγδίασει τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα ὁ οὐράνιος Πατὴρ της ἐδίδε καθ' ἡμέραν.

Ἐάν ἔχωμεν σκεπτάσματα καὶ ἄρτον ὡς ἤμεθα εὐγνώμονες εἰς τὸν Θεόν, διότι μυριάδες περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν μεγαλοπόλεων ἄστεγοι καὶ πειναλέαι.

ΚΙΝΕΖΟΙ ΠΩΛΗΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ.

Οἱ Κινεζοὶ εἶναι ἐργατικὸς καὶ εὐπόρος λαός. Εἰς τὰ ἐργαστήριά των βλέπει τις διάφορα περίεργα πράγματα καὶ, καθὼς ἡμεῖς, παρὰ πολλοὶ ἄνθρωποι ἀγοράζουσι τὰ τρόφιμά των ἀπὸ τοὺς πωλητὰς τῶν δρόμων. Ἡ εἰκονογραφία ἡμῶν παριστᾷ ἐν ἀπὸ τὰ κάρα, τὰ ὁποῖα οἱ ἔμποροι τοῦ δρόμου μεταχειρίζονται. Ἐμπεριέχει μεγάλην ποικιλίαν πραγμάτων, ὡς ψωμιά, ὀπωρικά, τσάϊ, λαχανικὰ, σύριγγας, ἀγγεῖα οἴνου κτλ.

Οἱ δρόμοι εἶναι πολὺ ὀμαλοὶ καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν· ὁ πωλητὴς λοιπὸν δύναται νὰ κυλῇ τὸ μονότροχον κάρον του μὲ εὐκολίαν· ὅταν δὲ πνέῃ ὁ ἄνεμος ὁπῶναι ἐν πανίον, τὸ ὁποῖον τὸν βοηθεῖ εἰς τὸν δρόμον του! Δυστυχῶς ὁ ἀρχαῖος καὶ εὐφυὴς οὗτος λαός, ὅστις συμποσῶται εἰς 400 ἑκατομμύρια, εἶναι εἰσέτι εἰς τὸ σκότος τῆς εἰδωλολα-

τρείας. Εδύομεθα ὅπως τινὲς τῶν μικρῶν μας ἀναγνωστῶν ὑπάγωσιν ὡς ἱεροκήρυκες μεταξύ αὐτῶν.

Η ΤΑ ΜΑΛΙΣΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΚΕΨΙΣ.

Ὅτε ὁ Δανιὴλ Οὐδέσστερ παρευρέθη ποτὲ εἰς τινα συναναστροφὴν φίλων, κύριός τις ἠρώτησεν αὐτὸν λέγων· «Πολὺ σὲ παρακαλῶ νὰ μοι εἴπῃς τίς εἶναι ἡ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα σκέψις, ἥτις ἐπησχόλησέ ποτε τὴν διάνοιά σου.» Ὁ κ. Οὐδέσστερ, φέρων ἀργὰ τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἀπήντησεν· «Ἡ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα σκέψις, ἥτις ἐπησχόλησέ ποτε τὸν νοῦν μου, εἶναι ἡ τῆς ἀτομικῆς μου πρὸς τὸν Θεὸν εὐθύνης» καὶ ἤρξατο νὰ καλῇ ὑπὲρ τῆς ὑψηλῆς ταύτης σκέψεως ὑπὲρ τὰ εἰκοσι λεπτὰ πρὸς τοὺς φίλους, μετὰ τὸ ὁποῖον ἀπεσύρθη εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Ὁ ἄλλος οὗτος Δημοσθένης τῆς Ἀμερικῆς εἶχεν εὐσεβῆ μητέρα, ἥτις τὸν ἀνέθρεψε μὲ τὸ γάλα τοῦ Ἐβραγγείου.

«Ο ΠΑΤΗΡ ΜΕ ΗΡΩΤΗΣΕΝ ΕΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΩΜΑΙ.»

Ἡρώτησά ποτε νέον τινὰ ἐὰν ὑπῆρχεν ἰδιαιτέρῳ τι, τὸ ὁποῖον τὸν ἔκαμνε νὰ ἐξυπνᾷ ἐνωρίς· ἐκεῖνος δ' ἔμεινεν ἐπίτινας στιγμὰς σιωπηλὸς, ὡς ἐὰν λεπτότης τις ἐμπόδιζε τὴν ἀπάντησίν του, διότι οἱ γονεῖς του καὶ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας ἦσαν παρόντες. Τέλος, τραπεὶς εἰς δάκρυα, εἶπε· «Πρὸ ἐνὸς περίπου ἔτους ὁ πατήρ μὲ ἠρώτησεν ἐὰν προσεύχωμαι.» «Καὶ δὲν προσήρχεσο;» τὸν ἠρώτησα. «Ὁχι, Κύριε.» «Ἡρχισες λοιπὸν ἀμέσως;» «Ἡρχισα.» «Καὶ ἐξακολούθεις ἔκτοτε;» «Ἐξακολουθῶ.» Εἰς πᾶσαν ἀπάντησιν ἡ φωνὴ του ἔτρεμε κλαυθυμῶς, ὁ δὲ πατήρ του, ὅστις ἐκάθητο ὀπισθέν μου, ἔκλαιεν ἐπίσης.

Γονεῖς χριστιανοί! ἀφοῦ λέξετε τινὲς τόσο ἀπλᾶί δύνανται, διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ, νὰ φέρωσι τοιοῦτον ἀποτέλεσμα, πῶς δύνασθε νὰ δικαιολογήσῃτε ἑαυτοὺς, μὴ ἀποτεινόντες αὐτὰς εἰς τὰ τέκνα σας;

Γονεῖς, οἵτινες δὲν προσεύχεσθε, ἐρωτήσεις τοιαῦται εἶναι παράξενον νὰ ἐξέλθωσι τῶν χειλέων σας, ἐπομένως οὐδέποτε προφέρετε αὐτάς, ὁ δὲ υἱὸς ἡ ἡ θυγάτηρ σας δυνατόν νὰ ἀπολεσθῶσιν ὡς ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης. Ἀπώλεια τοιαύτη δὲν σας ἐνδιαφέρει; Δὲν σας συγκινεῖ;

ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΣ. Ἡ γενέθλιος χώρα τοῦ εἵδους τοῦτου τῶν δημητριακῶν καρπῶν εἶναι ἀμφισβητήσιμος—ἡ πιθανωτέρα ὁμως γνώμη εἶναι ὅτι ἦλθεν ἐκ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Τὸ κλίμα καὶ ἡ καλλιέργεια παρήγαγε πολλὰς ποικιλίας—ἐν Ἑλλάδι ἔχομεν μίαν μόνην, τὸν κίτρινον ἀραβόσιτον.

Αἱ ποικιλίαι αὗται δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὴν

μορφὴν, τὴν γεῦσιν καὶ τὸ χρῶμα τῶν σπόρων ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μέγεθος αὐτοῦ τοῦ φυτοῦ. Ἐν Κίνα λ. χ. τὸ φυτὸν αὐξάνει ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὁμοιάζει δένδρον, ἐνῷ εἰς ἄλλας χώρας εἶναι μικρότατον μὴ ὑπερβαίνον τὸν ἓνα πόδα.

Ἐν Ἀμερικῇ ὅπου ὑπάρχουν αἱ περισσότεραι ποικιλίαι, καὶ ὅπου γίνεται μεγάλη κατανάλωσις ἀραβόσιτου, κατασκευάζονται διάφορα εἶδη ἀλεύρου, τινὰ τῶν ὁποίων ὑπερβαίνουν κατὰ τὴν θρεπτικότητά καὶ αὐτὸ τὸ ἄρρωστρον.

Καλὸν θὰ ἦτον ἂν εἰσάγετο καὶ παρ' ἡμῶν ἡ καλλιέργεια τοῦ λευκοῦ εἴτε γλυκέος ἀραβόσιτου, ὅπερ ἡδύνατο ν' ἀναπληρώσῃ τὴν σίτον οὐ μόνον ὡς τροφή ἀλλὰ καὶ εἰς γλυκύσματα.

Τοιοῦτου εἵδους σπόρον ἐφέραμεν ἐξ Ἀμερικῆς καὶ διενεμίσαμεν εἰς τινὰς τῶν γεωργῶν, ἀλλ' ὡς φαίνεται παρημέλησαν τὴν καλλιέργειάν του. Ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις δύναται νὰ λάβῃ τοιοῦτον διὰ σπόρον ἐξ Ἀμερικῆς ἄνευ δυσκολίας καὶ διὰ μικρὰς δαπάνης.

ΕΙΣΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

(Ἴδε ἀριθ. 45.)

- 1) Ποῦ ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ παραβάλλεται μὲ τὸ ἄρμα τοῦ Σολομώντος;
- 2) Ὀνόμασον τὰς τέσσαρας κοιλιάς, εἰς τὰς ὁποίας μέγала μάχη ἔλαβον χώραν.
- 3) Ἀνάφερε ἐν ἐδάφιόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἀδιάσπαστος σχέσις μεταξύ ἁμαρτίας καὶ τιμωρίας εἶναι καταφανής.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰδοποιῶνται ἅπαντες οἱ συνδρομηταὶ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων, ὅτι εἰς οὐδένα θέλει σταλῇ τὸ φύλλον τοῦ ἐλευσμένου Ἰανουαρίου, ἐὰν μὴ πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης φροντίσῃ νὰ μᾶς ἀποσείλῃ τὴν συνδρομὴν τε διὰ γραμματοσήμων ἐξαιρουμένων οἱ ὄντες εἰς μέρη ὅπου ἔχομεν τακτικούς ἀνταποκριτάς.

— Ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου θέλει εἶσθαι ἱκανὴ ἀπάντησις εἰς τοὺς ἀποστέλλοντας τὴν συνδρομὴν των, ὅτι ἐλάβομεν αὐτήν. Ἰδιαίτερα εἰς ἕκαστον ἀπάντησις εἶναι δαπανηρὰ καὶ περιττή.

Καὶ πάλιν προτρέπομεν τοὺς ἀρεσκομένους εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς χρησιμότητος τοῦ φύλλου τοῦτου νὰ φροντίσωσι νὰ κάμωσι καὶ ἄλλους συνδρομητάς.

Ὁ Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.